„Momentul Portugalia" sosește!

CE VREM ACUM DE LA ECHIPA REPREZENTATIVĂ

La modul ideal discutînd dorim totul de la echipa națională ; titlul mondial dacă i s-ar așeza pe frunte și încă, firește, am aspira ca o nouă coroană a victoriei supreme s-o distingă. Realist descutînd, trebuie însă să fixăm unele jaloane ale rezonabilității pentru etapa actuală. De ce ? De ce socotim util să ne exprimăm punctul de vedere asupra pretențiilor ce trebuie să le avem ACUM față de prima selecționată ?

Fiindcă străbatem un moment-cheie al vieții reprezentativei. Fiindcă, peste patru săptămîni se va încerca acea **„punere a punctului pe i"**, adică victorie în meciul cu Portugalia ; fiindcă sîntem de acord cu toții că, prin ceea ce a realizat ca rezultate în sine de două sezoane încoace, națională României a avansat printre revelațiile continentale. Iată de ce este bine să știm limpede, precis, ce dorim ASTĂZI, în etapa actuală, de la echipa națională. Și s-o spunem fără ocolișuri...

Acum, reprezentativa noastră are nevoie de REZULTATE VALOROASE. Aceasta este, după părerea noastră, obiectivul ei actual. Rezultatele îi vor aduce nu numai o calificare în turneul final de la Mexic ci și o întărire a aprecierilor de care se bucură în prezent. Sigur că nu mă gîndesc la năpustirea oarbă asupra adversarului spre a-l împinge cu orice preț, cu orice mijloc, în poartă și a marca. Nu. Nimeni nu poate cere așa ceva unei echipe de fotbal, unei reprezentative. Caracteristicile de joc ale primului nostru unsprezece TREBUIE ÎNSĂ SĂ SE CONCENTREZE ÎN ACEASTĂ TOAMNĂ PENTRU REALIZAREA ACELOR PERFORMANȚE PE CARE LE INDRITUIESC ANTECEDENTELE. Pentru că, ori cît am fi tentați să credem — și 2—0 cu Elveția la București ca și acel 1—1 cu campionii mondiali tot pe teren propriu, sau 2—2 cu Grecia sau 1—1 pe Wembley sau 1—0 cu Elveția și 1—1 cu Iugoslavia — toate în deplasare — nu pot fi socotite TOATE accidente. Cursul comportării și al scorurilor înregistrate de echipa națională i-au fost favorabile în mod constant, chiar dacă arbitrul Marchi s-a împotrivit, ca și la Paris, ca națională română să obțină o egalitate, fapt recunoscut în mod onest de întreaga presă franceză.

Deci, vrem, nu vrem, ne convine, nu ne convine, faptele demonstrează că palmaresul reprezentativei, așa de puțin generator de cît de mici satisfacții altă dată, s-a îmbunătățit considerabil. Am uitat prea repede acele zile cînd exclamam mîhniți : „Iarăși înfrîngere ! Măcar un egal de-ar fi obținut băieții noștri !" sau „Ce naiba domnule ? Nici măcar un rezultat onorabil nu se poate realiza ? Cel puțin o ÎNFRÎNGERE LA UN GOL-DOUĂ DIFERENȚĂ" !

Acum, cînd selecționata nu prea ne-a mai dat prilejul unor atît de triste constatări, găsim alte motive de nemulțumire. Departe de noi gîndul de a afirma că selecționata s-a desăvîrșit ca joc, că a depășit o clasă superioară și că acum, gata, nu avem dreptul sau voie să-i imputăm ceva ! Există încă foarte multe defecțiuni în jocul primei noastre reprezentative și ele au fost scoase la iveală și de ceilalți confrați și în coloanele revistei noastre chiar și după recenta evoluție de la Belgrad, unde atacul nostru s-a arătat de o debilitate... constantă. Este drept, scăderile și ezitările din jocul naționalei n-au dispărut total odată cu perioada de certă ameliorare a rezultatelor.

Remedierea lor n-ar face decît să mărească randamentul întregii formații care, este bine să fie subliniat, a ajuns la o siguranță și calm în joc cum n-a avut de mult ; aceste elemente îi asigură depășirea momentelor grele și, mai ales, nedereglarea la contactul cu dificultățile, cu obstacolele partidelor din deplasare, cînd momentele de dezordine și de panică se plătesc automat cu goluri. Sigur că dorim cît mai rapida revitalizare a liniei de atac, nelăsîndu-se la o parte soluțiile inedite și optimiste oferite de etapele de campionat, cu noul său pluton de „tineri furioși".

Este bine însă ca țelul, ca scopul, ca însăși rațiunea prezenței reprezentativei noastre în meciurile din preliminarii să nu fie dirijate spre obiective secundare ; dacă se poate ca națională să obțină rezultatele de care are nevoie și PRINTR-UN SPECTACOL DE ÎNALTA CLASĂ VA FI CU ATÎT MAI BINE. Dar, înainte de spectacol — și mărturie ne stau atîtea și atîtea meciuri cu miză în care acest obiectiv cade pe planul doi — reprezentativa are nevoie de puncte, de un joc sigur, direct, și eficace, de un joc ferm care să-i dea întregirea satisfacțiilor obținute pînă acum în grupa preliminară. Lucrurile sînt clare, nu au nevoie nici de complicații și nici de înfloriturl. Preliminariile sînt o luptă dură, pe care o dorim și o sperăm sportivă, o luptă fără menajamente, pentru a obține un loc sub soarele Mexicului. Oricît ai vrea să fii de romantic, prea este realist fotbalul de astăzi ca să-ți dea voie să visezi combinații savante. Astăzi cînd Tostao, marea revelație a triumfului brazilian, nu și-a permis un dribling în plus, o fentă inutilă, ci a făcut totul pentru GOL, PENTRU REZULTAT, PENTRU CALIFICAREA ECHIPEI LUI. Cine ? UN BRAZILIAN !

Eftimie IONESCU

FUNDAȘUL STÎNGA, „călcîiul lui Achile" al naționalei ?

Acum, în preajma unui sezon greu și încărcat de răspunderi al echipei noastre naționale, a intrat în sfera de grijă a selecționerilor și a opiniei publice, numărul 4 înscris pe tricoul tricolor. Problema fundașului stînga, lămurită o dată de evoluția bună a lui Mocanu, dublat la nevoie, cu succes de către Deleanu, stă astăzi înfiptă ca un cui primejdios în gîndurile celor care diriguesc treburile echipei naționale. Ea a fost deschisă de dispariția fortuită și lungă din competiție a fundașului ploieștean, de acomodarea anevoioasă a lui Deleanu, cu randament nemulțumitor la noua sa echipă de club. Meciul de la Belgrad, confruntare-test înaintea sezonului oficial, a declanșat de fapt semnalul de alarmă peste fondul de liniște conferit de ultimele rezultate merituoase ale echipei reprezentative. *„Soluția Mocanu"* eșuînd pe gazonul stadionului Partizan, evoluția lui Deleanu neoferind în general garanții trainice, ne-am propus să rotim privirea asupra comportării tuturor fundașilor stînga în această etapă a patra, ultima scursă în campionatul nostru. Vom apela la criteriul aritmetic al notelor acordate. Peste o medie modestă, (6,43), s-au ridicat duminică *Cîmpeanu* și, (în sfîrșit), *Deleanu*. Îi urmează *Ivan II*, *Gavrilă*, *Mușat* și *Vigu*. CÎMPEANU a fost sigur, sobru, cu aport în ofensivă, prețios prin aruncările sale încă neimitate de la linia de margine. DELEANU a dat pentru prima dată în acest campionat semnul unui reviriment. După un început șovăielnic calitatea jocului său a crescut terminînd partida la un nivel mulțumitor. Aflați în atențiile tuturor, cîteva cuvinte despre MOCANU și BROȘOVSCHI. Primul s-a „predat" destul de ușor la *Constanța*. A fost static, stîngaci la deposedări, compensînd greșelile prin degajări utile și exacte. Cel de al doilea, pe care însuși *Mocanu* îl desemna ca succesor la echipa națională, atunci cînd răspundea la o întrebare a revistei noastre *(„După stingerea tandemului Mocanu-Deleanu, pe cine vedeți purtătorul tricoului cu nr. 4 ?")*, s-a descumpănit ușor în fața impetuosului Peronescu, fiind bătut cu o armă pe care el nu prea a putut conta niciodată : viteza. Broșovschi, însă, a făcut un anterior meci excelent (în compania Crișului), precedat de alte două, acceptabile. El se află, altminteri, în fruntea unui clasament ale cărui criterii de departajare, sînt notele obținute de la începerea campionatului și pe care îl publicăm mai jos. Dintre ceilalți merituoși cu numărul 4 pe spate, ai acestui clasament, DAVID. POPOVICI și GAVRILĂ au jucat duminică la limita dintre suficient și bine. Ei (îl includem și pe BÎTLAN, clasat între fruntași), nu s-au impus ca personalități autentice și nu pot încă trezi speranțe valabile la nivelul de reprezentativă. Așadar, „pe partea stîngă", în această etapă, au licărit doar două puncte luminoase : revenirea lui Deleanu și statornicia lui Cîmpeanu.

Clasamentul de care vorbeam arată în felul următor : 1 : BROȘOVSCHI 30 p. ; 2—3 : *Cîmpeanu* și *Bitlan* 29 ; 4—5—6—7 : *David*, *Deleanu*, *Popovici*, *Gavrilă* 26 (total 192 p.).

Pentru simplă comparație, am întocmit o clasificare identică a primilor șapte fundași dreapta (funcție perfect similară, variind doar dispoziția în spațiul de joc). Plutonul condus valoric, autoritar, de către Sătmăreanu, se dovedește pînă la această oră mai bun. Cuantumul său (197 p.) ascunde o superioritate, de altfel, demonstrată.

Ion CUPEN

ETAPA A 4-a VĂZUTĂ DE Neagu RĂDULESCU

LA TG. MUREȘ

PETRE STEINBACH : în fine s-a spart gheața

LA BUCUREȘTI

În fruntea clasamentului un adversar ce va fi greu de scos din dispozitiv.

DIN NOU TEZA GOALĂ ?

POLITEHNICA, singura echipă care n-a marcat de la începutul campionatului nici un gol.

Carnet

MAGII NOȘTRI SE AGITĂ

de DAN OLTEANU

Cine îi va fi spus prima oară lui Helenio Herrera, **Magul** ? Inspirat naș, de îndată ce porecla a făcut ocolul lumii și de la acest naș citire, toți antrenorii, mici și mari, au devenit **magi**.

La urma urmei, ce este un mag ?

Un mag este, în cea mai largă accepțiune a cuvîntului, un cititor în stele, un **vrăjitor**. Aproape sigur că porecla dată lui Herrera s-a referit la vrăjitorul Herrera, dar dacă-i vorba de don H.H., el a putut **citi** și în **stele**, pentru că Moratti, patronul lui Internazionale i-a și cumpărat stele **cu bani**, dar numai stele ochite de privirile agere ale acestui **Melchior** al fotbalului.

Nu mulți antrenori au privilegiile **Magului nr. 1**. Herrera este însă remarcabil tocmai fiindcă **a ajuns** să aibă o situație **atît de** favorită printr-o efervescență a activității lui ieșită din comun.

Magii noștri se agită. Mai mult decît în oricare alt campionat de pînă acum. Asistăm la o **competiție a ambițiilor** dusă la extrem. Noile mutații care au precedat actualul campionat, mai numeroase decît oricînd, ară adînc în cîmpul fotbalului nostru care se dovedește fertil, dacă e răscolit și îngrijit la timp.

Vrăjitorii mici și mari, magi la proporțiile balonului rotund de la noi, **mocnesc fiecare** la echipa lui. Ard cărbuni, suflă-n ulcele, descîntă în fiecare zi, o săptămînă, **și, de unde nu te aștepți, constați că** strădania de o săptămînă, de două, de trei, dă la un moment dat roade.

Antrenorii noștri s-au apucat de treabă **mult** mai serios decît în anii trecuți. Poate că **simțul** de răspundere **s-a** dezvoltat, stimulat de alte sectoare ale vieții românești care onorează **atît** de mult țara noastră. Poate și rezultatele echipei naționale și perspectiva Mexicului stimulează mîndria fiecărui antrenor și jucător, cert este că de la **Bazil Marian**, aflat pe malul mării, la Farul, și pînă la **Vasile Vlad**, de la Crișul, trecînd pe la **Petre Steinbach**, la Tg. Mureș, poposind o clipă în Petroșanii lui **Ozon** și privind la vîrtejul din Pitești, **Teașcă**, totul este în mișcare, în transformare, în înnoire, în lupta pentru afirmare.

Campionatul este numai după patru etape o oglindă a acestor tendințe purificante. Parcă **s-au mai estompat animozitățile**, fără să se lichideze, totuși, fiindcă acesta ar fi idealul. Parcă se tinde spre o omogenitate a corpului de antrenori, pe de o parte, a clubului, pe de altă parte. Parcă jucătorii au mai mult respect față de antrenori, și antrenorii înțeleg mai bine jucătorii, mai părintește. Aflăm că fotbaliștii cred din ce în ce mai mult în **magii** lor, înțeleg că **ei** îi **conduc** la succese și de aceea disensiunile sînt, în general, în scădere. Auzim tot mai puțin pe antrenori spunînd la **pierdere** că numai jucătorii sînt de vină, iar la **cîștig** că antrenorul e autorul victoriei.

Parcă arbitrii sînt mai **lăsați în pace** ca în trecutul apropiat, parcă întreaga atmosferă a campionatului este mai demnă. Întreaga agitație pentru **primenirea** fotbalului **se** face constructiv.

În această viitoare de speranțe, **magii magilor**, antrenorii echipelor naționale, **sînt** la posturi. De pe meterezele federației ei pozează mai puțin decît în trecut **în inexpugnabili**. Pe ici, pe colo, mai string în brațe cîte o redută feudală, dar, în general, **climatul național** este constructiv, pașnic, capabil de satisfacții viitoare. Martea trecută, **un** prea inimos **mag de la tineret** a alergat cît a putut jucătorii **„sub 23 de ani"** puși la dispoziția lui. Exagerări **ale** debutului, **cineva** trebuie să vegheze.

Deci, **magii** se agită și bine fac.

Vrem un **campionat tumultuos, o echipă națională** vijelioasă și **un Mexic liniștit, unde, de pe poziția a 16-a în lume, să facem un pas, doi, chiar trei, sub călăuza și spre lauda jucătorilor noștri și a magilor lor...**